

ПОДМЯНА НА ЦЕННОСТИ

слово на празника Успение на св. Кирил Славянобългарски

Вимето на Отца и Сина и Светия Дух!

Братя и сестри,

В недалечното ни минало бяха правени опити някои църковни празници да бъдат подменени с граждански. Така например, денят, в който се отбелязва паметта на свети великомъченик Трифон, бе преименуван в Ден на лозаря и винаря, денят на свети великомъченик Георги Победоносец бе заменен от Ден на овчаря ч пастиря и т.н. Целта бе да бъде заличено от съзнанието на хората тяхното църковно съдържание и те да бъдат сведени единствено до празници на чревоугодieto, в които социалистическият труженик, седнал край отрупаната трапеза, да каже подобно на безумния богаташ: *"Душо, почивай, яж, пий, весели се!"* (Лука 12:19).

Сега също сме свидетели на подобна подмяна. От няколко години насам всички медии тръбят, че 14 февруари е денят на свети Валентин - празникът на влюбените, а пропускат да споменат, че на този ден Българската Православна Църква отбелязва представянето пред Господа на свети Кирил Славянобългарски - един от създателите на славянската азбука.

На всеки културен българин е известно делото на светите братя Кирил и Методий. Затова аз няма да се спирам на него, а само на последните мигове от живота на свети Кирил. Както знаете, светите братя пристигнали в Рим, където убедително

защитили правото да се служи света литургия и да се проповядва Словото Божие на славянски език. Там по-малкият брат Константин Философ се разболял от тежка болест, която продължила 50 дни. По време на боледуване имал откровение за скорошното си представяне пред Бога. На следния ден той побързал да приеме схимата на великия ангелски чин с името Кирил и постоянно пребивавал в молитва до самата си кончина. Той се молел за просветените от него славянски племена: да ги запази Бог и избави от беди и заблуждения; да съедини всички чрез единомислие и единодушие в светата вяра; да го научи на дела, угодни Нему, и на правилно разбиране на Христовото учение. Като свършил молитвата и благословил присъстващите, заминал при Господа на 14 февруари 869 година и бил погребан в църквата "Сан Клементе" в Рим.

За съжаление не се е сбъднала предсмъртната молитва на светеца. Славянските народи днес са разединени не само във вярата си в Христа, но и в почитта си към свети Кирил и неговото дело. Ако отидете на гроба му в църквата "Сан Клементе в Рим, ще видите по паметните плочи, които са сложени над гроба му, че всеки от славянските народи се опитва да присвои за себе си както светеца, така и неговото дело, въпреки че някои от тях са изоставили отдавна славянските писмена и са ги заменили с латиница. И ние, българите, макар че отдаваме най-голяма почит пред паметта на светите братя и възхваляваме тяхното равноапостолско и

просветителско дело, често в ежедневието си живот тръгваме по наклонената плоскост на чуждопоклонството. Изобщо в съвременното ни общество се наблюдава една масирана подмяна на ценности - подменяме Словото с думите, подменяме мъдростта със знанието, знанието подменяме с информация, и така, докато загубим живота си в живеене. Както казва един голям английски поет: "Цялото ни знание доближава незнанието, цялото ни незнание доближава смъртта, но близостта до смъртта не е близост до Бога".

Заменихме съгласието с "консенсус", работата с "бизнес", но не сме станали нито по-сговорчиви, нито по-работливи.

Странно е противоречието между синовната почит, с която Църквата се прекланя пред паметта и делото на светите братя Кирил и Методий и светотатственото отношение към езика, който те ни завещаваха.

Стигна се дори до безумната идея на някои "неразумни юроди" за подмяната на кирилицата с латиница, тъй като, видите ли, кирилицата препятствала пътя ни към Европа.

Българските деца изучават английски и други западни езици от 4-5 годишна възраст, още преди да са научили българската азбука и да са овладели добре майчиния си език и ако ние възвеличаваме по този начин чуждите езици, не зачитайки нашия, то какво уважение към родния ни език и книжнина можем да очакваме от тези деца?

Чрез славянската писменост се отвориха духовните ни очи за спасителната Христова вяра, чрез нея получихме осиновени

от Бога, влязохме в редиците на културните народи и години наред имахме първенстващо място и роля сред православните славянски народи.

Нека не отхвърляме делото на светите братя с лека ръка, да не продаваме първородството си за паница леща и да молим свети Кирил Славянобългарски да бъде наш постоянен небесен закрилник и молитвено да предстои за нас пред Бога, за да съхраним езика си, своята писменост и православната си вяра и да вървим към спасение. Амин.